

De Lledoners al Port de Barcelona: intrahistòria dels equilibris a Junts

L'arribada de Damià Calvet a la presidència de la infraestructura ha estat precedida de visites de Puigneró a la presó per tractar la qüestió amb Josep Rull i Jordi Turull

Damià Calvet, Jordi Puigneró i Mercè Conesa, aquest dijous. | ACN

Queden unes poques setmanes perquè es compleixi el cinquè aniversari del naixement del **PDECat** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215949/desfeta-pdecat-10-actes>), el projecte que havia de deixar enrere les sigles de **Convergència**, esquitxades per la corrupció i en ebullició per les turbulències del procés. Res va sortir com ho planejava **Artur Mas**, perquè en el congrés fundacional s'hi van sumar una sèrie de factors que van dinamitar els plans de l'última cúpula de CDC. Un d'aquests factors va ser la pugna, cada vegada menys soterrada, que mantenien **Jordi Turull** i **Josep Rull** pel control de la formació. Els dos exconsellers i els seus entorns, en aquell moment, es miraven de reüll. Entre bastidors hi havia vetos creuats, es produïen discussions més o menys discretes, i **cap dels dos va acabar assumint el control de les noves sigles**.

Amb el pas del temps, això sí, van acabar compartint consell executiu sota les ordres de **Carles Puigdemont**, amb qui es van alinear tant a l'hora de fundar la **Crida Nacional per la República** com en el moment de fundar **Junts**, ja en ple enfrontament amb el PDECat. Tots dos van unir interessos fa uns mesos (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204349/puigdemont-es-desmarca-via-impulsen-rull-turull-futur-jxcat>) per situar **Damià Calvet** com a candidat efectiu a les **eleccions del 14-F**, i també apostaven per **Miquel Buch** com a home fort de l'estructura orgànica, ja deslligada de l'herència convergent. Rull i Turull eren els dirigents amb més pes de l'última

etapa de CDC i de l'inici del PDECat; també són **veus ascendents en l'estructura de Junts**, sobretot dins dels quadres que han fet el salt des del vaixell postconvergent, i per això han hagut de fer equilibris.

La tria de Calvet com a **president del Port de Barcelona**

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/221396/damia-calvet-port-barcelona>) n'és l'exemple més precís. L'exconseller de Territori va ser un dels membres de l'anterior Govern que més es va posicionar a favor de reeditar la coalició (<https://www.naciodigital.cat/noticia/219975/veus-institucionals-junts-pressionen-acord-amb-aragones>), i tenia aspiracions de continuar formant part del consell executiu. Rull i Turull, de fet, no l'haurien vist precisament amb mals ulls com a vicepresident al costat de **Pere Aragonès**. Diverses fonts coneixedores del procés que ha dut Calvet al Port en substitució de **Mercè Conesa** -presidenta del consell nacional del PDECat i, anys enrere, destacada dirigent del sector rullista de CDC- assenyalen que la qüestió s'ha tractat en diverses reunions a **Lledoners** en presència de **Jordi Puigneró**. El vicepresident, Calvet i Conesa van compartir govern municipal quan aquesta última era l'alcalde de **Sant Cugat**, una plaça que ara està en mans d'ERC.

[noticiadiari]2/221396[/noticiadiari]

En aquestes trobades, segons les mateixes fonts, tant Rull com Turull **havien postulat els seus candidats per presidir el Port**. Es tractava de Calvet i també de Buch, exconseller d'Interior, que estava allunyat de la primera fila des que **Quim Torra** va decidir prescindir d'ell a les portes de ser inhabilitat pel Tribunal Suprem. L'equació s'ha acabat amb l'exconseller de Territori al Port i Buch a **Infraestructures.cat** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221315/politica/miquel-buch-infraestructurescat>), organisme de la Generalitat que depèn de la conselleria d'Economia liderada per **Jaume Giró** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220314/jaume-giro-sera-conseller-economia-nou-govern>). No falten veus que veuen en aquesta última decisió la mà de **David Madí**, a qui en alguna ocasió s'havia vist fent el cafè amb Buch abans d'alguna visita a Lledoners.

La situació es va acabar desbloquejant el dilluns de la setmana passada, precisament en una reunió al centre penitenciari de **Sant Joan de Vilatorrada** amb Puigneró. Junts és un partit formalment nou -és a punt de complir un any de vida (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206401/puigdemont/ja-disposa/partit/mida/lluitar/hegemonia>) -, però incorpora pòsits, tradicions i també equilibris, com els que comporta tenir dos dirigents com Rull i Turull a les seves files. La formació del *sottogoverno* (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220496/consellers-trien-ma-dreta-aixi-queda-nou-sottogoverno>) també n'és hereva: a les conselleries de Justícia i de Drets Socials s'hi nota la influència de l'exconseller de la Presidència. "**Sempre va saber fer millor equip que Rull**", radiografia un dirigent que els coneix als dos. "El rullisme, de fet, ha desaparegut", remarca la mateixa veu.

[h3]Un ball de noms al Govern amb denominació d'origen[/h3]

Ferran Falcó, que era el seu secretari general a Territori -i crític amb el rumb unilateral del procés de la tardor del 2017, com havia evidenciat de portes endins-, va continuar amb Calvet, però ara ha optat per deixar la política. Conesa, a qui **Artur Mas** veia com a relleu electoral, haurà de redefinir el seu futur un cop fora del Port. Rull també tenia bona entesa amb dirigents com **Carles Campuzano** i **Jordi Xuclà**, no només allunyats de Puigdemont sinó que, tips que el PDECat negociés amb Junts, van acabar fundant el Partit Nacionalista de Catalunya al costat de Marta Pascal (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204925/pnc-arrenca-sota-lideratge-pascal-amb-futures-aliances-horitzo>). En el cas de Turull, però, **manté pes orgànic com a vicepresident de Junts i influència dins del Govern**.

Lourdes Ciuró -Justícia- i **Violant Cervera** -Drets Socials- són noms que arriben a l'executiu a proposta seva, i l'estructura dels dos departaments

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/220680/assessors-caps-gabinet-premsa-qui-son-carrecs-confianca-dels-consellers>) s'ha anat nodrint de càrrecs propers a l'exconseller. **Joan Ramon Casals**, exalcalde de Molins de Rei, excap de gabinet de Torra i una de les peces que més es

va moure per fer oposició a Pascal dins del PDECat, és ara alt càrrec de Justícia. El mateix passa amb **Cesca Domènech** i **Alexis Serra**, els dos a Drets Socials. No són pocs els dirigents que, de portes endins, sostenen que la confecció de **la part de Junts del nou Govern és fruit d'un pacte** entre Puigdemont -que veu amb bons ulls Puigneró-, Sánchez -autor del fitxatge de Giró i marmessor de Junts- i també Turull. Calvet s'ha hagut de conformar amb el Port.

És un càrrec ben remunerat -cobra més que el president de la Generalitat- i des del qual hi ha marge per fer política, com va demostrar Conesa amb el cas de l'Hermitage (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220489/port-barcelona-aprova-concessio-hermitage-sense-esperar-acord-amb-ajuntament>), que va voler tirar endavant malgrat l'oposició de l'alcaldesa **Ada Colau**. Cinc anys després de la fundació del PDECat, ara entregat a **Àngels Chacón** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220913/pdecat-es-posa-mans-chacon>) i que malda per sobreviure amb fusions amb altres partits de centre més o menys sobiranistes, alguns dels seus protagonistes s'han vist arrossegats -o premiats- pels equilibris interns que se'n van derivar. **El camí que ha dut Calvet a la bocana del Port n'és una conseqüència.**